

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/2/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122448787
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:6122448787.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a členiek senátu JUDr. Zuzany Stolárovej a JUDr. Lenky Bowker v spore žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, C., D. XXX/XX, zast. JUDr. Ladislavom Törökom, advokátom, Rožňava, Šafárikova 376/8, proti žalovanej E. B., nar. XX.XX.XXXX, C., F. XXX/XX, zast. JUDr. Ladislavom Csákóm, advokátom, Rožňava, Hviezdoslavova 4, o zaplatenie 16 000,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 9C/3/2023-109 z 15.12.2023 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku II.

II. Žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len súd) napadnutým uznesením I. zastavil konanie a II. priznal žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100% zo strany žalobcu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2.1. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca 16.11.2023 doručil súdu späťvzatie žaloby v celom rozsahu z dôvodu mimosúdneho urovnania sporu. V zmysle dohody strán, že žiadna zo strán nebude voči druhej strane uplatňovať nárok na náhradu trov konania, žalobca navrhoval, aby súd náhradu trov konania v zmysle § 257 CSP žalovanej nepriznal.

2.2. Súd rozhodol o náhrade trov konania podľa § 256 ods.1 CSP nakoľko žalobca nepreukázal uzavretie mimosúdnej dohody o urovaní uzavretú medzi stranami sporu, ani inak nepreukázal, že dôvodom späťvzatia žaloby bolo plnenie zo strany žalovanej po podaní žaloby resp. jej správanie sa a súčasne žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu nepotvrdila uzavretie mimosúdneho urovnania medzi stranami sporu a trvala na priznaní náhrady trov konania.

3.1. Žalobca proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie voči výroku II. z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) a h) CSP a odvolaciemu súdu navrhol, aby napadnutý výrok II. zmenil tak, že žiadnej zo sporových strán neprizná nárok na náhradu trov konania, eventuálne v prípade splnenia podmienok zrušil výrok II. a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3.2. Poukázal na svoje vyjadrenie z 16.11.2023, ktorým vzal späť svoju žalobu v plnom rozsahu na základe vzájomnej dohody sporových strán, ktorou sa žalovaná zaviazala, že v prípade späťvzatia žaloby si voči žalobcovi neuplatní nárok na náhradu trov konania. Danú skutočnosť žalovaná potvrdila aj písomne v čestnom vyhlásení, a preto súd nepostupoval správne, ak žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania.

3.3. Žalobca k odvolaniu ako prílohu doložil čestné vyhlásenie žalovanej z 16.11.2023, v ktorom je uvedené, že si neuplatní nárok na náhradu trov v konaní vedenom na Okresnom súde Rožňava sp. zn. 9C/3/2023.

4.1. Žalovaná vo vyjadrení k podanému odvolaniu žalobcu konštatovala, že ak mal žalobca k dispozícii akúkoľvek listinu datovanú k 16.11.2023 označenú ako čestné vyhlásenie, nemal žiaden dôvod aby ju nepredložil aj k späťvzatiu žaloby. Právny zástupca žalovanej uviedol, že jeho klientka takúto listinu nepodpísala, tobôž nie 16.11.2023, a už vôbec nie vedome.

4.2. Vzhľadom na formu predmetnej listiny je zrejmé, že žalovaná ju ako laik nevyhotovila a s najväčšou pravdepodobnosťou bola vyhotovená až následne po podaní žalovanej z 22.11.2023, za účelom docieľiť nepriznanie trov konania žalovanej. Súčasne poukázal aj na skutočnosť, že žalovaná pôsobí v zahraničí a je teda otázne či 16.11.2023 sa nachádzala na území SR, osobitne v Dobšinej.

4.3. Žalobca ani tentokrát nepredložil a teda ani nepreukázal uzatvorenie ním tvrdenej dohody, nakoľko z predloženého čestného vyhlásenia nevyplýva žiadna informácia o uzatvorení predmetnej dohody medzi stranami ani vzdanie sa práva žalovanej na náhradu trov konania. Práve naopak, už z podaného odporu jasne vyplynulo uplatnenie práva na náhradu trov konania žalovanou. Čestné prehlásenia možno nanajvýš považovať za jednostranný úkon a nie za dohodu sporových strán.

4.4. Žalovaná spochybnila totožnosť jej podpisu na predloženom čestnom vyhlásení a na splnomocnení, ktorým ho poverila právnym zastupovaním vo veci.

4.5. Tvrdí, že porovnaním podpisov možno ustáliť, že nepochádzajú od tej istej osoby, navyiac falšovaný podpis nie je gramaticky správne uvedený.

4.6. Navrhla aby odvolací súd napadnutý výrok potvrdil a žalovanej priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Žalobca vyjadrenie žalovanej k odvolaniu považoval za ďalší podraz žalovanej voči jeho osobe, nakoľko po zlepšení medziľudských vzťahov a za procesnej situácie jednoznačne v jeho prospech vzal žalobu späť, no žalovaná dohodu nedodržala a dokonca vo svojich vyjadreniach kriminalizuje žalobcu. Opätovne poukázal na čestné vyhlásenie žalovanej, ktorým sa zaviazala, že si nebude uplatňovať nárok na náhradu trov konania.

6. Ďalšie vyjadrenie podané neboli.

7. Uznesenie, okrem výroku II. o trovách konania, nebolo odvolaním napadnuté a ostatné výroky nadobudli právoplatnosť (§ 367 ods.1,3 CSP), preto neboli v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmané.

8. V napadnutom rozsahu Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

9. Predmetom odvolacieho prieskumu je výrok súdu prvej inštancie o náhrade trov konania, ktorým súd priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalobcovi z dôvodu, že tento svojim dispozičným úkonom, teda späťvzatím žaloby zaviniel zastavenie konania.

10.1. Žalobca v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) a h) CSP.

10.2. Je potrebné podotknúť, že žalobca síce formálne odvolanie voči výroku II. uznesenia dôvodil uvedenými odvolacími dôvodmi, avšak tie, okrem § 365 ods. 1 písm. h), nijako nekonkretizuje. Žalobcom formálne označené vyššie uvedené odvolacie dôvody neboli podopreté konkrétnymi odvolacími námietkami a výhradami.

11.1. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

11.2. Je povinnosťou odvolateľa ako procesnej strany konkretizovať vytýkaný odvolací dôvod a CSP v tomto smere zaťažuje argumentačnou povinnosťou odvolateľa a nie odvolací súd, pretože nie je úlohou odvolacieho súdu, aby na základe iba všeobecných odvolacích dôvodov, konkretizoval, prípadne si domýšľal, v čom bol postup súdu nesprávny, aké skutkové vady má rozhodnutie, prípadne akého

pochybenia sa dopustil súd prvej inštancie v procesnom postupe, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, za predpokladu, že tieto by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie veci, alebo že súd sa dopustil omylu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav.

11.3.Odvolací súd totiž nemôže svoje rozhodnutie založiť na hypotézach a domnienkach, aké asi výhrady mal odvolateľ na mysli. Iba uvedenie všeobecných odvolacích dôvodov v odvolaní nie je postačujúce na to, aby odvolací súd mohol o odvolaní rozhodnúť, resp. uvedením len všeobecných odvolacích dôvodov v odvolaní bez bližšej špecifikácie konkrétnych okolností prípadu nie je splnená zákonom stanovená náležitosť odvolania spočívajúca v povinnosti uviesť v odvolaní „odvolacie dôvody“.

11.4.Relevantná právna úprava neumožňuje súdu vyzvať stranu sporu na doplnenie chýbajúcej náležitosti odvolania spočívajúcej v absencii konkretizácie odvolacieho dôvodu a zároveň neumožňuje strane sporu meniť a dopĺňať odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie po uplynutí lehoty na podanie odvolania (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 90/2019 z 5.11.2019, sp. zn. I. ÚS 527/2022 z 27.9.2022).

12.Z obsahu odvolania možno vyvodiť odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h), ku ktorému odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

13.O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s § 256 ods.1 CSP, teda v súlade so zásadou zodpovednosti za procesné zavinenie zastavenia konania, nakoľko nemal za preukázané uzavretie mimosúdnej dohody o urovaní sporu ani to, že dôvodom späťvzatia žaloby bolo plnenie zo strany žalovanej po podaní žaloby resp. jej správanie sa. Práve naopak, žalovaná vo svojom vyjadrení k späťvzatiu žaloby poprela uzatvorenie takejto dohody a uplatnila si nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

14.Čo sa však týka čestného vyhlásenia žalovanej zo 16.11.2023, v ktorom sa uvádza, že si nárok na náhradu trov v konaní vedenom na Okresnom súde Roňava v konaní pod sp. zn. 9C/3/2023 neuplatní, odvolací súd k tomuto konštatuje, že uvedené čestné prehlásenie pripojil odvolateľ až k podanému odvolaniu.

15.1.Ustanovenie § 366 CSP zákon pripúšťa nové skutočnosti alebo dôkazy v odvolacom konaní iba v obmedzenom rozsahu. Strana sporu zásadne nemôže uplatniť v odvolacom konaní tie dôkazy a skutočnosti, ktoré mohla uplatniť, ale neurobila tak v konaní pred súdom prvej inštancie a tieto skutočnosti nemôže vziať do úvahy ani odvolací súd.

15.2.Ide o tzv. novoty v odvolacom konaní vymedzené v § 366 CSP, t.j. dôkazy a skutočnosti, ktoré môžu zakladať odvolací dôvod, sú výnimočné a viažu sa na konkrétne vymedzené procesné situácie.

15.3.Ako prvé teda odvolací súd skúma, či strana sporu takéto skutočnosti nemohla bez svojej viny uplatniť už v konaní pred súdom prvej inštancie. Ak odvolateľ v odvolaní neuvádza žiadne také skutočnosti a tvrdenia vzťahujúce sa na danú situáciu a neosvedčuje, že mohol ten ktorý dôkaz bez svojej viny označiť alebo uplatniť procesný prostriedok obrany, nie je možné ani posúdiť splnenie zákonom stanovených podmienok. Novoty v odvolacom konaní sú ponímané ako reštriktívna výnimka z pravidla, že v konaní pred súdom druhej inštancie nie sú prípustné prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie.

16.Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca mohol, vzhľadom sa rovnaký dátum vyhotovenia 16.11.2023, príslušné čestné vyhlásenie predložiť už v konaní pred súdom prvej inštancie spolu so späťvzatím žaloby a v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by mu bránili uvedené dôkazné prostriedky predložiť. Súčasne z obsahu spisu nevyplýva procesný úkon žalovanej, adresovaný súdu, ktorým by sa vzdávala nároku na náhradu trov konania.

17.Odvolací súd taktiež konštatuje, že v predmetnom prípade nevzhliadol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých by napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že by náhradu trov konania stranám sporu nepriznal podľa § 257 CSP.

18.Poukazujúc na vyššie uvedené, odvolací súd napadnuté uznesenie v odvolaní napadnutej časti, t.j. vo výroku II., ktorým žalovanej proti žalobcovi bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100 % ako vecne správne, postupom podľa § 387 ods.1 CSP, potvrdil.

19.O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods.1 CSP v spojení s § 255 ods.1 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu patrí žalovanej.

20.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b)

dovolatelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).